

طلاب، گلشور، ایثار، تلگرد، وحید، فجر، رده، پنجتن، شهید قربانی
التمور، کوی مهدی

محلات منطقه‌ها

راه آهن، فاطمیه، گاز، مسلم، دروی، سپس آباد، طبرسی شمالی، عباس آباد
رسالت، خیرآباد، بهمن، خواجه ربیع، مهر مادر، بلال، قرقی، مهرگان

هادی پاوست راد، جانباز چهل درصد و کاسب محله خیرآباد، می‌گوید:
عکس حاج قاسم را نصب کرده‌ام؛ چون رشادت هایش از یادم نمی‌رود.
برایش نماز می‌خوانم و به یادش برای اهل بیت (ع) خرج می‌دهم. هر جا
بتوانم معرفی‌اش می‌کنم. حاج قاسم برایم حتی از پدر و مادر عزیزتر است.

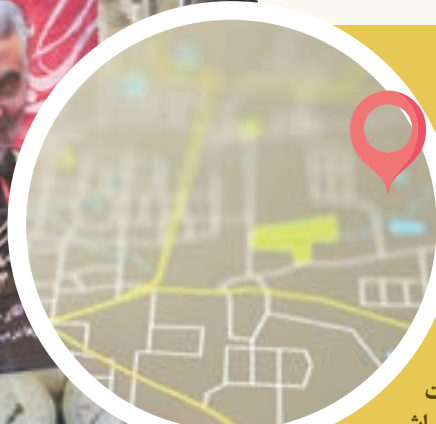

علی پاکدل، کابینت‌ساز محله طبرسی شمالی، توضیح می‌دهد که قرارگاه جهادگران
فاطمی از سال ۹۱ فعالیت خود را آغاز کرده است. امپس از شهادت سردار سلیمانی، همه
اقدامات به نام ویاد او انجام می‌شود؛ از برگزاری مراسم گوناگون تا ساخت خانه برای
محروران، توزیع نذورات، بسته‌های معیشتی، اقدامات خیر دوران کرونا و جشن‌های
خیابانی که به گفته او برکتش در زندگی‌شان نمایان است.

روایت ازادت اهالی محلات ما به سردار دل‌ها

حاج قاسم در قلب کسبه

محمدرضا فیضی | شش سال از شهادت سردار دل‌ها می‌گذرد. اما نام و تصویرش
هنوز در کوچه‌ها و مغازه‌های شهر زنده است. کافی است سری به محله‌ها بزنید؛
عکس حاج قاسم سلیمانی کنار درخت، روی دیوار یا شیشه مغازه‌ها خودنمایی
می‌کند؛ از روی باور و به احترام یک قهرمان ملی. در گفت‌وگوی کوتاه با چهار کاسب
محلی، همه بر یک نکته تأکید داشتند. حاج قاسم فقط یک فرمانده نبوده، بلکه نماد
امنیت، اخلاص و مردم‌داری بوده است. یکی می‌گفت باید عکس سردار، یاد مسئولیت
می‌افتد. دیگری او را مایه برکت کسب و کارش می‌دانست. کاسبی دیگر از دل‌تنگی همیشگی‌اش
گفت و آرزوی ادامه دادن راه سردار، این تصاویر ساده، روایتگر پیوند عمیق حاج قاسم با دل‌های
مردم محله است؛ پیوندی که با گذر زمان نه تنها کمرنگ نشده، بلکه عمیق‌تر هم شده است.

عکس: محمدرضا فیضی / شهرآرا

سیدحسین عبدی، آهن‌فروش محله رده و ورزمنده دوران دفاع مقدس، تصویر
حاج قاسم و شهدای غزه و شهید رئیسی را روی پنجره کانکس مغازه‌اش نصب کرده
است. می‌گوید در برابر شهدا، کار خاصی نکرده است و خود را بد هکار آن دلاورمردان
و کشورش می‌داند. معتقد است یاد شهدا در رفتار، گفتار و قضاوت‌ها تأثیر دارد.

محمد قربانی، باتری‌ساز محله پنجتن، می‌گوید: سردار سلیمانی به خاطر
ایمان و جان‌فشانی‌هایش در دل همه، حتی مردم دیگر کشورها جا دارد. زندگی
و امنیت‌مان را می‌یون او هستیم. روزی نیست که به یادش نباشم؛ جایش خیلی
خالی است. غبطه می‌خورم و آرزو دارم ادامه‌دهنده راهش باشم.